

חוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008*

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה –

הגדרות

"בן משפחה" – בן זוגו של עד אף אם אינו נשוי לו, ילדו, ילדו של בן הזוג, הורה, הורה של הורה, אח או אחות, אח או אחות חורגים, ילדיהם של כל אחד מאלה ובן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו; לעניין זה, "ילד" – לרבות ילד חורג;

"ועדת ההיגוי" – ועדת ההיגוי שהוקמה לפי סעיף 9;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977¹;

"חוק כלי היריה" – חוק כלי היריה, התש"ט-1949²;

"חוק מרשם האוכלוסין" – חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965³;

"חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור" – חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005⁴;

"חוק שירות המדינה (מינויים)" – חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959⁵;

"חוק שירות המדינה (משמעת)" – חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963⁶;

"המנהל" – מנהל הרשות שמונה לפי הוראות סעיף 5;

"סיווג ביטחוני", "התאמה ביטחונית" – כמשמעותם לפי חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002⁷;

"עד" – מי שמסר מידע לרשות המוסמכת לחקור עבירות על פי דין, וכל אדם ששיתף פעולה או הסכים לשתף פעולה עם רשות כאמור או עם רשויות התביעה, במסגרת חקירת עבירה או הבאה לדין של חשוד בביצוע עבירה;

"עד מאוים" – עד אשר על פי הערכה מקצועית של משטרת ישראל (להלן – המשטרה), נתון או עלול להיות נתון לאיום על חייו, שלומו או בריאותו, שלו או של בן משפחתו, בקשר עם היותו עד;

"עד מוגן" – עד מאוים שנכלל בתכנית הגנה, לרבות בן משפחה של עד כאמור שנקבע כי ייכלל בתכנית הגנה;

"פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁸;

"הפרקליט הממונה" – פרקליט בכיר מפרקליטות המדינה, שמונה בידי פרקליט המדינה לעניין חוק זה;

"קצין המשטרה" – ראש האגף לחקירות ולמודיעין במשטרה;

"הרשות" – הרשות להגנה על עדים;

"השר" – השר לביטחון הפנים;

"תכנית הגנה" – תכנית של הרשות להגנה על עד, לפי פרק ג'.

* התקבל בכנסת ביום ז' בחשוון התשס"ט (5 בנובמבר 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 380, מיום כ"ד באדר ב' התשס"ח (31 במרס 2008), עמ' 520.

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

² ס"ח התש"ט, עמ' 143.

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

⁴ ס"ח התשס"ה, עמ' 758.

⁵ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

פרק ב': הרשות להגנה על עדים

סימן א': ארגון וניהול

הקמת הרשות
ותפקידיה

2. (א) מוקמת בזה במשרד לביטחון הפנים, הרשות להגנה על עדים.

(ב) תפקידי הרשות הם:

(1) להחליט אם לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, לקבוע את פרטי תכנית ההגנה המתאימה לעד מוגן, לספק הגנה וסיוע לעד מוגן בהתאם לתכנית ההגנה שנקבעה בעבורו ולערוך הערכת סכנה מעודכנת בקשר לעד מוגן, והכל לפי הוראות חוק זה;

(2) לפתח, בהתייעצות עם המשטרה, תורה מקצועית כוללת להגנה על עדים מאוימים (בחוק זה – התורה המקצועית), לרבות אמות מידה להערכת הסיכון הנשקף להם, וכן שיטות ואמצעים להגנה על עדים מאוימים ועל בני משפחותיהם לפי הצורך;

(3) לקבוע, יחד עם משרדי הממשלה הנוגעים בדבר, מנגנונים לשיתוף פעולה לשם הבטחת התאמתה של תכנית הגנה לעד מוגן וביצועה;

(4) לקבוע, יחד עם המשטרה, נוהלי שיתוף פעולה לעניין אבטחת עדים מאוימים וחלוקת האחריות להגנה על עדים כאמור בין המשטרה לבין הרשות וכן הגדרת רמות אבטחה שונות לעדים מוגנים לעומת עדים מאוימים שלא נכללו בתכנית הגנה (בחוק זה – נוהלי שיתוף הפעולה);

(5) לפעול, בשיתוף עם ועדת ההיגוי והמשטרה, להגברת ביטחונם של עדים, לחיזוק החובה האזרחית של שיתוף פעולה וסיוע לרשויות אכיפת החוק בגילוי עבריינים והבאתם לדין, ולקידום יוזמות חקיקה והסדרים הנדרשים לצורך המטרות האמורות;

(6) לקדם, בתיאום עם משרדי הממשלה הנוגעים בדבר, שיתוף פעולה עם מדינות אחרות או עם רשויות מוסמכות זרות בתחום ההגנה על עדים, ובכלל זה ליוזם ולסייע ככל הנדרש בקידום התקשרויות והסכמים בנושא;

(7) כל תפקיד נוסף בתחום ההגנה על עדים שיטיל עליה השר.

(ג) הרשות תפעל לביצוע תפקידיה לפי סעיף קטן (ב), ובכלל זה –

(1) תעסיק מאבטחים בהתאם להוראות סעיף 11;

(2) תפעל להכשרת מקומות מתאימים בישראל או מחוץ לישראל, לשם שמירה על עדים מוגנים ואבטחתם;

(3) תקבע, בכפוף להוראות חוק זה ולתקנות שהותקנו לפיו, נוהלי עבודה ליישום תכניות הגנה, נהלים לאבטחת מידע ולכל עניין אחר שבתחום תפקידי הרשות; נוהלי הרשות אינם טעונים פרסום ברשומות או פרסום פומבי אחר, ואופן שמירתם, לרבות הגדרת סיווגם והפצתם, ייקבע בנהלים.

3. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בתחום פעולה נפרד במסגרת תקציב המשרד לביטחון הפנים.

4. (א) לצורך ביצוע הוראות חוק זה מורשה המנהל, יחד עם חשב המשרד לביטחון הפנים, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951⁹, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

⁹ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יהיו המנהל וחשב המשרד לביטחון הפנים מורשים לייצג את הממשלה בעסקאות שכירות של מקרקעין ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות אלה, אם התקיימו כל אלה:

- (1) תקופת השכירות אינה עולה על חמש שנים;
- (2) השכירות דרושה לצורך מגורים של עד מוגן, לצורך מטרה מבצעית אחרת הקשורה להגנת עד מוגן או לצורך מטרה אחרת במסגרת שיקום עד מוגן כחלק מתכנית הגנה;
- (3) סכום העסקה אינו עולה על 100,000 שקלים חדשים לתקופה של שנה או על סכום יחסי לתקופה קצרה יותר; שר האוצר בהסכמת השר רשאי, בצו, לשנות את גובה הסכום האמור.

מינוי מנהל הרשות ותפקידיו 5. (א) השר, באישור הממשלה, ימנה מנהל לרשות אשר יהיה אחראי על ניהול הרשות ועל ביצוע תפקידיה כאמור בחוק זה; המנהל יהיה עובד המדינה.

(ב) לא ימונה מנהל לרשות אלא אם כן התמלאו לגביו כל אלה:

- (1) הוא בעל ניסיון של עשר שנים לפחות בתחומי אכיפת החוק, הביטחון או האבטחה, המקנה לו את הכשירות הנדרשת לצורך מילוי התפקיד;
- (2) ניתן אישור כדין להתאמתו הביטחונית לתפקיד, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;
- (3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;
- (4) הוא בעל תואר אקדמי מאת מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958¹⁰, או בעל תואר אקדמי מוכר כמשמעותו בחוק האמור;
- (5) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שנקבעו לעניין זה לפי חוק שירות המדינה (מינויים).

כהונת מנהל הרשות 6. (א) תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים מיום מינויו ורשאי השר, לאחר התייעצות עם ועדת ההיגוי ובאישור הממשלה, להאריך תקופה זו לתקופה נוספת של שלוש שנים.

(ב) המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

- (1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;
- (2) חדל להתקיים במנהל תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 5(ב);
- (3) הוא הועבר מתפקידו או פוטר לפי חוק שירות המדינה (משמעת);
- (4) השר, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה ונציב שירות המדינה, החליט לבטל את מינויו לאחר שהוכח להנחת דעתו אחד מאלה:

(א) הוא אינו ממלא את תפקידו כראוי;

(ב) נקבעה תקופת ניסיון למינויו ונמצא במהלך אותה תקופה כי אינו מתאים למלא את התפקיד; חלפה תקופת הניסיון או שלא נקבעה תקופה כאמור – נמצא כי אינו מתאים עוד למלא את התפקיד;

(ג) נבצר ממנו, דרך קבע או לתקופה העולה על שישה חודשים, למלא את תפקידו;

¹⁰ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

(ד) הוא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל;

(ה) הוא הורשע מתפקידו בהתאם להוראות חוק שירות המדינה (משמעת), לתקופה העולה על שישה חודשים.

7. (א) נבצר מהמנהל, דרך ארעי, למלא את תפקידו, או הושעה ממשרתו, או התפנתה משרתו וטרם מונה מנהל אחר במקומו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ורשאי הוא להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים, אם מילוי המקום היה בנסיבות כאמור בסעיף 6(ב)(4)(ג) או (ה).
- (ב) היה המנהל מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לגבי אותו עניין, עד שתוסר המניעה.
8. (א) האחראי על האבטחה ברשות או עובד הכפוף לו שהאחראי הסמיכו לכך יהיה עובד אחראי, כמשמעותו בסעיף 10א לחוק כלי היריה, לעניין הרשאת מאבטחים לשאת כלי יריה שנועדו לצורכי מילוי תפקידי הרשות לפי חוק זה.
- (ב) מאבטח לפי סימן ג', בין אם הוא עובד המדינה ובין אם אינו עובד המדינה, יראו אותו כעובד המדינה לצורך הוראות סעיף 10א לחוק כלי היריה, והעובד האחראי כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להרשותו לשאת כלי יריה בהתאם להוראות אותו חוק.
9. (א) מוקמת בזה ועדת היגוי בין-משרדית לנושא ההגנה על עדים, שחבריה הם:
- (1) פרקליט המדינה והוא יהיה היושב ראש;
  - (2) המפקח הכללי של המשטרה או סגנו;
  - (3) עובד מדינה בכיר בעל ניסיון והשכלה בתחום הקרימינולוגיה, המשפטים או העבודה הסוציאלית, שאינו עובד המשרד לביטחון הפנים או משרד המשפטים, שימנה שר המשפטים בהסכמת השר.
- (ב) תפקידי ועדת ההיגוי הם:
- (1) ללוות את שלבי ההקמה של הרשות ולסייע בתיאום בין הרשות לבין גורמי אכיפת החוק, תוך הבטחת עצמאותה של הרשות כנדרש לצורך מילוי תפקידיה;
  - (2) להתוות את המדיניות הכוללת בתחום ההגנה על עדים בידי הרשות ובידי המשטרה;
  - (3) לערוך בקרה ומעקב אחר פיתוח הידע והתורה המקצועית בתחום ההגנה על עדים;
  - (4) לייעץ לרשות בתחומי עבודתה ובתפקידיה השונים, בהתאם למפורט בחוק זה;
  - (5) לדון בדיון וחשבון שהוגש לה בהתאם להוראות סעיף 34(א).

סימן ב': עובדי הרשות

10. (א) (1) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה.
- (2) לא יועסק אדם כעובד הרשות אלא אם כן ניתן, נוסף על כל אישור הנדרש לעניין התאמתו הביטחונית, אישור מאת המשטרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחוננו, לרבות מפאת עברו הפלילי.

(ב) על אף האמור בחוק שירות המדינה (מינויים), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה, לקבוע בתקנות או בכללים הוראות אחרות מאלה החלות בשירות המדינה, לעניין ארגון וניהול כוח האדם ברשות, כולו או חלקו, והכל בכפוף להוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹¹, והוראות חוק התקציב השנתי.

(ג) (1) על אף האמור בחוק שירות המדינה (משמעת), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה ובאישור ועדה מוועדות הכנסת ששיבוטיה בעניין זה יהיו חסויות, לקבוע בצו הוראות מיוחדות בדבר המשטר והמשמעת שיחולו ברשות, ובכלל זה הוראות בדבר תחולת הוראותיו של חוק שירות המדינה (משמעת), בשינויים כפי שיקבע, לרבות לעניין הרכב בית הדין למשמעת וסדרי הדין בדיון המשמעתי בתחומים שיקבע.

(2) צו כאמור בפסקה (1) יכול שיקבע גם את המידה והאופן שבהם יחולו על עובדי הרשות הוראות ארגוניות הכלולות בתקנה, הוראה, נוהג, הסדר ארגוני או הסכם כללי החלים על שאר עובדי המדינה, ובלבד שניתן, לעניין זה, גם לאחר התייעצות עם שר האוצר.

(3) צו לפי סעיף זה אינו טעון פרסום ברשומות והוא יובא לידיעת העובדים בדרך שתיקבע בצו.

(ד) השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע הגבלות על עובדי הרשות בתקופת עבודתם ולאחריה ככל שהדבר דרוש לשם מילוי תפקידי הרשות, להבטחת טוהר המידות ברשות או לשם שמירה על ביטחונם האישי של עובדי הרשות ועובדיה לשעבר, וכן רשאי הוא לקבוע כאמור הוראות לעניין פיצוי שיינתן לעובדים כאמור בשל הגבלות שוטלו עליהם לפי סעיף קטן זה; אין בהוראות לפי סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969¹².

סימן ג': מאבטחי הרשות

(א) לשם ביצוע משימות אבטחת עדים מוגנים תעסק הרשות מאבטחים שיהיו עובדי הרשות וכן רשאית היא, בהתאם לצורך ולנסיבות, לקבל שירותי אבטחה ממאבטחים שאינם עובדי הרשות והכל בהתאם לתורה המקצועית.

(ב) כשיר לשמש מאבטח כאמור בסעיף קטן (א) מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל;

(2) ניתן אישור כדין לעניין התאמתו הביטחונית, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;

(3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנתו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;

(4) הוא בעל רישיון לנשיאת כלי ירייה לפי חוק כלי היריה, או שמנהל משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו לעניין זה, אישר שאין בידו מידע כאמור בסעיפים 11א או 11ב לחוק האמור, בקשר לאותו אדם, אשר בשלו היה ממליץ שלא לתת לו רישיון לנשיאת כלי ירייה;

(5) הוא בעל תעודת בגרות או תעודה אחרת שאושרה על ידי משרד החינוך כמקבילה לתעודת בגרות;

11. העסקת מאבטחים וקבלת שירותי אבטחה

¹¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

¹² ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

(6) הוא השלים שירות סדיר לפי פרק ג' לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986.¹⁵

(ג) המנהל רשאי להורות על תנאי כשירות נוספים, לרבות לעניין השכלה וניסיון, לסוגי מאבטחים שונים בהתאם לאופי התפקיד שיוטל עליהם; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע, לעניין מאבטחים שהם עובדי המדינה, מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי המנהל לאשר, מטעמים מיוחדים שיירשמו, הסמכתו של אדם כמאבטח אף אם לא התקיימו לגביו אחד מהתנאים האמורים בסעיף קטן (ב)(5) או (6), ובלבד שהוכח להנחת דעתו, כי הוא מתאים למלא את התפקיד אף שלא מתקיים בו התנאי האמור.

(ה) (1) לא ישמש אדם מאבטח אלא לאחר שסיים בהצלחה מסלול הכשרה מקצועית שאישר המנהל, בתחום ההגנה על עדים ובתחום הסמכויות המסורות למאבטח לפי חוק זה.

(2) על אישור הכשרה מקצועית כאמור בפסקה (1) יחולו הוראות סעיף 8(7)(ב) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, בשינויים המחוייבים.

(ו) לא יוסמך אדם למאבטח אלא לאחר שאישר המנהל בכתב כי התקיימו לגביו תנאי הכשירות לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) וכי הוא סיים בהצלחה את מסלול ההכשרה לפי סעיף קטן (ה).

(ז) אישר המנהל התקיימות התנאים כאמור בסעיף קטן (ו), ייתן למאבטח תעודת מינוי; תוקפה של תעודת מינוי יהיה לשלוש שנים אם המאבטח הוא עובד המדינה, או לשנה אחת אם אינו עובד המדינה, וזאת כל עוד מקבל התעודה ממש בתפקיד מאבטח ברשות; המנהל רשאי להאריך את תוקפה של תעודת מינוי לתקופות נוספות כאמור.

12. (א) לשם אבטחה של עד מוגן רשאי מאבטח, בעת מילוי תפקידו –

(1) לערוך חיפוש בלא צו של שופט על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים, בסביבתו הקרובה של בניין או מקום מגורו שהורה המנהל, לרבות בעת כניסה לבניין או למקום כאמור ובעת יציאה ממנו, וכן בעת ליווי עד מוגן מחוץ לבניין או מקום כאמור, במסגרת ביצוע פעולות לאבטחתו;

(2) לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכלי תחבורה, אם היה למאבטח חשד סביר שאותו אדם נושא שלא כדין נשק, או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי התחבורה, או שהאדם עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שהוא מבצע או עומד לבצע עבירה העלולה לסכן את שלומו של עד מוגן או לפגוע בתכנית הגנה;

(3) לדרוש מאדם, שיש לו סמכות חיפוש לגביו, למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה לפי כל דין;

(4) לתפוס חפץ שהתגלה אגב החיפוש, העלול לפגוע בשלומו ובביטחונו של עד מוגן או העלול לפגוע בביטחון הציבור; חפץ שנתפס לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי למשטרה ויחולו עליו הוראות הפרק הרביעי של פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969,¹⁴ בשינויים המחוייבים.

סמכויות
מאבטחים,
חובותיהם
וזכויותיהם

¹⁵ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ב) סירב אדם לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי הוראות סעיף זה, יהיו למאבטח הסמכויות המפורטות בסעיף 5 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, וכן סמכות להרחיק את אותו אדם מסביבתו הקרובה של העד המוגן ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך.

(ג) היה למאבטח חשד סביר שאדם נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שהוא מבצע או עומד לבצע עבירה העלולה לסכן את שלומו של עד מוגן או לפגוע בתכנית הגנה, יהיו למאבטח סמכויות עיכוב כנגד אותו אדם לפי הוראות סעיף 6 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(ד) (1) מאבטח המפעיל כלפי אדם את סמכויותיו לפי סעיף זה, יזהה את עצמו לפני אותו אדם בציון שמו ותפקידו, וכן יציג לפניו את תעודת המינוי שלו כאמור בסעיף 11(ז).

(2) חובת ההזדהות כאמור בפסקה (1), לא תחול אם ההזדהות כמאבטח מטעם הרשות עלולה לגרום לפגיעה בביטחונו של המאבטח או של אדם אחר, או שהיא עלולה לסכן או לשבש את ביצוע הפעילות שלשמה הופעלה הסמכות.

(ה) לעניין סעיפים 4 עד 7 לפקודת הנויקין [נוסח חדש]¹⁵, יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד המדינה כהגדרתו בסעיף 7 לפקודה האמורה.

(ו) לעניין חוק העונשין, יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 34 לחוק העונשין, במילוי תפקידו.

(ז) בסעיף זה –

”חיפוש על גופו של אדם” – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ”ו-1996¹⁶;
”נשק” – כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

13. השר, באישור ועדה מועדות הכנסת ששיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין הזדהות מאבטח בנסיבות כאמור בסעיף 12(ד).

פרק ג': תכנית הגנה

14. (א) סבר קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול עד מאוים בתכנית הגנה של הרשות, יעביר לרשות המלצה (בסעיף זה – ההמלצה) בצירוף המסמכים והפרטים שלהלן, וכן מסמכים ופרטים נוספים כפי שייקבע בנהלי שיתוף הפעולה:

(1) דוח של המשטרה שיכלול מידע בנושאים אלה:

(א) עברו הפלילי של העד ומידע מודיעיני הקיים לגביו;

(ב) מכלול הפרטים הנוגעים לחקירה שבה מעורב העד ולטיב שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק בהקשר זה, לרבות חשיבות שיתוף הפעולה שלו והאפשרות להשיג ראיות דומות ממקורות אחרים;

(ג) טיבה של הסכנה הנשקפת, לדעת קצין המשטרה, לעד או לבני משפחתו, וכן מכלול הנסיבות והנתונים המצדיקים, לדעת קצין המשטרה, את הכללתו של העד בתכנית הגנה;

¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

¹⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 136.

(ד) מכלול הפרטים על אודות החשוד בביצוע העבירה שלגביה נחקר העד או שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וכן פרטים על אודות מי שאיים על העד בהקשר זה, מידע מודיעיני הקיים לגביהם, כלי הנשק המצויים ברשותם, והערכת הסכנה הנשקפת מהם לעד;

(ה) פירוט הצעדים שנקטה המשטרה להגנתו של העד;

(ו) המלצה בדבר תכנית ההגנה הנדרשת, לדעת קצין המשטרה, בעבור העד;

(2) פירטי העד והצהרת העד בהתאם לטופס שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה;

(3) חוות דעת של פרקליט המחוז הנוגע בדבר, לעניין האינטרס הציבורי בהכללת העד בתכנית הגנה, לרבות לעניין האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת עדותו של העד, חשיבותה של עדותו לראיות התביעה בהליך ופרטים נוספים כפי שייקבע בתורה המקצועית.

(ב) סבר קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול בתכנית הגנה של הרשות גם בן משפחה של עד מאוים, יכלול את אותו בן משפחה בהמלצה לפי סעיף קטן (א). ויצרף לה את המסמכים והפרטים כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) לגבי בן המשפחה, בשינויים המחוייבים.

החלטה בדבר הכללת עד בתכנית הגנה

15. (א) (1) קיבלה הרשות המלצה לפי סעיף 14, יחליט המנהל אם לכלול את העד המאויים בתכנית הגנה; לא יחליט המנהל לכלול עד שהסכנה הנשקפת לו אינה ברמה הגבוהה ביותר, אלא בנסיבות מיוחדות ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

(2) לא יחליט המנהל שלא לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, אלא לאחר שהובאו לפניו עמדות הפרקליט הממונה וקצין המשטרה או מי מטעמם, בנושא, כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה.

(3) החלטה לפי סעיף קטן זה תהיה מנומקת.

(ב) בבואו להחליט אם לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, יבחן המנהל את התאמתו של העד לתכנית הגנה על פי התורה המקצועית, וישקול, בין השאר, את אלה:

(1) הסכנה הנשקפת לעד או לבני משפחתו;

(2) האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת העדות, ומידת חשיבותה של העדות במסגרת אותו הליך;

(3) קיומם של אמצעי הגנה שניתן לספק לעד על ידי המשטרה;

(4) מידת התאמתו האישית של העד לתכנית הגנה, לרבות מבחינת –

(א) עברו הפלילי ומעורבותו בהליכים משפטיים נוספים, ובכלל זה הליכים אזרחיים והליכים בעניין מעמד אישי;

(ב) מצבו המשפחתי;

(ג) התאמתו הפסיכולוגית והסוציאלית;

(5) כל שיקול נוסף שהמנהל סבור שהוא נוגע לעניין, בהתאם לתורה המקצועית, ובשים לב לתקציב העומד לרשותה של הרשות לצורך הגנה על עדים.

(ג) לצורך קבלת החלטה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל להביא בחשבון, גם חוות דעת נוספות אם הוגשו לו, ובכלל זה –

(1) חוות דעת של שירות הביטחון הכללי;

(2) חוות דעת של שירות בתי הסוהר – לעניין עד המצוי או עתיד להיות מצוי במשמורת של שירות בתי הסוהר;

(3) חוות דעת מקצועית של עובד סוציאלי או פסיכולוג לעניין התאמת העד לתכנית הגנה.

(ד) החליט המנהל שלא לכלול עד בתכנית הגנה, רשאי קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, לפנות אליו בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו; לא שינה המנהל את החלטתו כאמור, רשאי קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, לפנות ליועץ המשפטי לממשלה, או למשנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לכך, בבקשה לבחון מחדש את החלטת המנהל ולהכריע בעניין.

(ה) בסעיף זה, "עד" או "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים אשר נכלל בהמלצה לפי סעיף 14.

16. לצורך בחינת התאמת עד או בן משפחתו לתכנית הגנה כאמור בסעיף 15, רשאית הרשות לדרוש מהעד או מבן משפחתו –

(1) למסור לה כל מידע רפואי שבידו, לחתום על טופס ויתור על סודיות רפואית, לעבור בדיקות רפואיות ובדיקות פסיכולוגיות הנדרשות לדעתה, לצורך קבלת החלטה בעניינו, או כל בדיקה סבירה אחרת שתיראה לה נחוצה, בנסיבות העניין, לצורך קבלת החלטה בעניינו;

(2) למסור לה כל מידע לעניין מצבו האישי, דתו, עיסוקו, מצבו הכלכלי, נכסיו, התחייבויותיו החוקיות המיוחדות, לרבות התחייבות לעניין משמורת ילדים, התחייבויות כלכליות, תביעות אזרחיות שהוא צד להן וכל מידע סביר אחר הנראה לה נחוץ, בנסיבות העניין, וכן לאפשר לה לקבל מידע כאמור, והכל לצורך קבלת החלטה בעניינו.

17. קביעת תכנית הגנה (א) החליט המנהל לכלול עד בתכנית הגנה, יקבע, בתיאום עם כל הגורמים הנדרשים לשם יישום התכנית, את פרטי תכנית ההגנה המתאימה לעד, בהתאם לתורה המקצועית, ובכלל זה רשאי המנהל לקבוע כי במסגרת תכנית ההגנה ייכללו אמצעים אלה, כולם או חלקם:

(1) שינוי זהותו של העד;

(2) העתקת מקום מגורי העד, בין בישראל ובין מחוץ לישראל;

(3) הסדרים כלכליים להבטחת רמת חיים סבירה של העד בתקופת תכנית ההגנה;

(4) סיוע לעד במציאת עבודה, או בהשתלבות במסגרת לימודית או חינוכית, לפי העניין;

(5) אבטחת העד על ידי מאבטחים או באמצעים מתאימים אחרים;

(6) כל אמצעי אחר הדרוש לדעת המנהל, להבטחת ביטחונו של העד והשתלבותו בקהילה.

(ב) המנהל רשאי, לאחר גיבוש הערכת סכנה תקופתית בהתאם לסעיף 25, בשים לב לתורה המקצועית, לשנות מזמן לזמן את תכנית ההגנה של עד מוגן, ובלבד שנתן לעד הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו ופעל לשם כך בשקידה ראויה; שינה המנהל את תכנית ההגנה של עד כאמור, יביא את השינוי לידיעת העד, ואולם לא יימסרו לעד פרטים על אודות השינוי אשר לפי שיקול דעת המנהל לא ניתן להביאם לידיעת העד.

(ג) (1) פרטי תכנית הגנה שנקבעו כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יכללו טובת הנאה לעד מדינה כמשמעותו בסעיף 54א לפקודת הראיות או טובת הנאה אחרת בעבור שיתוף פעולה של עד שאינו עד מדינה.

(2) לעניין סעיף קטן זה, לא יראו כטובת הנאה הקצאת כספים או אמצעים שנקבעו בתכנית ההגנה כדי להבטיח את הגנתו של העד ושיועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בתכנית לצורך זה, בהתאם לעקרונות שיקבע המנהל בנוהלי הרשות; על כספים או אמצעים שהוקצו בתכנית הגנה ולא נקבעו כדי להבטיח את הגנתו של העד או שלא יועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בתכנית לצורך זה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט.

(ד) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית הגנה.

18. (א) לא ייכלל עד בתכנית הגנה אלא אם כן חתם על כתב התחייבות, הצהרה והסכמה כתב התחייבות כמפורט בסעיף קטן (ב) (בחוק זה – כתב התחייבות), לאחר שהובהר לו –

(1) מהם פרטי תכנית ההגנה, למעט לעניין סוגי מידע אשר המנהל החליט כי לא ניתן לגלותם;

(2) כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 27(א)2, עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה;

(3) מהן השלכות הפסקת השתתפותו בתכנית;

(4) כי המנהל רשאי בכל עת, לפי שיקול דעתו, לשנות את תכנית ההגנה, כאמור בסעיף 17(ב).

(ב) כתב ההתחייבות יכלול, בין השאר, את כל אלה:

(1) הצהרה בדבר נכונות כל הפרטים שמסר העד;

(2) חובתו של העד לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק בכל הנוגע להליכי חקירה והעדרה בבית המשפט בהליכים שבהם נדרשת עדותו;

(3) חובותיו של העד במסגרת יישום תכנית ההגנה, לרבות לעניין הסדרת ענייניו הכלכליים, נכסיו, זכויות בנכסיו וכן לעניין הסדרת הליכים משפטיים שהוא צד להם, ובכלל זה חתימה על המסמכים הנדרשים להסדרת כל אלה, לרבות לעניין מינוי מיופה כוח בהתאם לסעיף 23, לפי הצורך;

(4) התחייבות להימנע מכל מעשה עבירה ומכל מעשה שיש בו כדי לסכן את ביטחון העד, ביטחון בן משפחתו או ביטחון אדם אחר, או כדי לפגוע ביעילותה של תכנית ההגנה;

(5) הסכמה כי לא תהיה לעד טענה או תביעה נגד המדינה או נגד מי מעובדיה לפיצוי על נזק שנגרם לו מעצם הצטרפותו לתכנית הגנה, אלא כפי שסוכם עמו מראש;

(6) התחייבות לשמור בסוד את פרטי תכנית ההגנה, זהות עובדי הרשות וכל אדם אחר שהיה מעורב ביישום תכנית ההגנה, וכן כל עובדה אחרת שהתבקש העד לשמור בסוד, והצהרה כי הובא לידיעתו שגילוי כאמור מהווה עבירה לפי הוראות סעיף 28;

(7) הצהרה כי יודע לעד כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 26(א)2, עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה או לשינויה, וכן כי יודעות לעד ההשלכות של הפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה, לרבות לעניין רמת ההגנה העשויה להינתן לו על ידי המשטרה ככל שהדבר יתאפשר;

- (8) כל תנאי, הצהרה או התחייבות אחרת שהמנהל סבור כי הם דרושים לצורך הבטחת הגנתו של העד.
- (ג) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית הגנה.
19. (א) המנהל רשאי לאשר את הכללתו של עד מאוים בתכנית הגנה זמנית, אף אם טרם מולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, אם נתקיימו כל אלה:
- (1) הוא מצא כי קיימת אפשרות סבירה שהעד יוכל להיכלל בתכנית הגנה שאינה זמנית;
- (2) הוא סבור כי יש צורך בכך לשם מתן הגנה דחופה לעד הנמצא בסכנה מיידית לחייו או לשלומו, או מאחר שקיים סיכון לפגיעה ממשית בחקירה אם לא תינתן ההגנה באופן דחוף;
- (3) נמסר לעד כי מדובר בתכנית הגנה זמנית וכי רק לאחר שימולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, תיבחן האפשרות לכלול אותו בתכנית הגנה שאינה זמנית.
- (ב) מילוי התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, שטרם מולאו כאמור בסעיף קטן (א), ייעשה בהקדם האפשרי.
- (ג) בסעיף זה, "עד" או "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים.
20. (א) לא ייכלל בתכנית הגנה קטין, פסול דין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אלא אם כן ניתנה לכך הסכמה בכתב של שני הוריו של הקטין, או אם מונה לו אפוטרופוס – אפוטרופוסו, ולעניין פסול דין או מי שמונה לו אפוטרופוס – אפוטרופוסו.
- (ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל או מי מטעמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך, לבקש את אישורו של בית משפט לענייני משפחה לכלול בתכנית הגנה קטין, פסול דין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אם סבר המנהל כי בשל חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי אין לבקש את הסכמת שני הוריו או אפוטרופוסו, לפי העניין, כאמור בסעיף קטן (א).
- (2) אישר בית המשפט לענייני משפחה את הבקשה כאמור בפסקה (1), רשאי הוא ליתן כל הוראה בדבר האפוטרופוסות הנדרשת לצורך ביצוע תכנית ההגנה ושמירת טובתו של הקטין, פסול הדין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, בהתאם להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ב-1962¹⁷, לרבות בעניין הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו.
21. זכות עד מוגן לקבלת כספים במסגרת תכנית הגנה לפי סעיף 17 אינה ניתנת להעברה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא.
22. (א) קבע המנהל כי במסגרת תכנית הגנה נדרש שינוי זהותו של עד מוגן, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על כל רשות או גוף להנפיק כל מסמך או לבצע כל רישום או פעולה בתחום סמכויותיו או פעילותו, לצורך רישום, ביסוס ותיעוד זהותו החדשה של העד המוגן (בחוק זה – הזהות החדשה), אם שוכנע כי יש בכך צורך לשם הגנה על העד המוגן; בסעיף זה, "מסמך" – לרבות "תעודה ציבורית" כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות ולרבות "חומר מחשב" ו"פלט" כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁸.

¹⁷ ס"ח התשכ"ב, עמ' 120.

¹⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמך או על ביצוע רישום או פעולה המעידים על קיומם של כישורים, כשרות משפטיות, מצב אישי כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, דת, מצב בריאות, השכלה, הסמכה או רישיון של עד מוגן, אשר אינם משקפים את אלה בפועל, וכן לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמכים המקנים לעד מוגן זכויות או הטבות שהוא לא זכאי להן על פי דין.

(ג) שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, הן לעניין שינוי הזהות המקורית והן לעניין שינוי או ביטול הזהות החדשה, אין בו כשלעצמו כדי לשנות את זכויותיו, חובותיו ומעמדו של העד, ובכלל זה מצבו האישי של העד ואין בו כדי לפגוע בזכויותיו של נושא של העד או בזכויות משפטיות אחרות של אדם כלפי העד.

(ד) שונתה זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, וכל עוד לא בוטלה לפי סעיף קטן (ו) –

(1) רשאי העד להזדהות בזהותו החדשה ולהצהיר לכל דבר ועניין, כי הזהות החדשה היא זהותו היחידה;

(2) לא יעשה העד שימוש בזהותו הקודמת או במסמך המעיד עליה, ולא ימסור פרטים על אודותיה, אלא לצורך מתן עדות בהליך הפלילי שבקשר אליו נכלל בתכנית ההגנה או על פי אישור מראש ובכתב, בהתאם לסעיף קטן (ה).

(ה) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, באישור קצין המשטרה והפרקליט הממונה, רשאי לאשר את גילויים של פרטי הזהות החדשה של העד המוגן או מקום מגוריו החדש, או פרטים הנוגעים לזהותו הקודמת או מקום מגוריו הקודם של העד המוגן, תוך קביעת תנאים לכך, אם מצא כי הצורך לגלות מידע זה חיוני לניהול הליכי חקירה או משפט בעבירות פליליות, או להגנת שלומם או חייהם של אנשים, וכי האינטרס הציבורי שבגילוי המידע גובר על הסיכון שבגילוי; אישר המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, גילוי מידע כאמור, יקבע, ככל שהדבר ניתן, הסדרים מתאימים להבטחת ביטחונו של העד המוגן לאחר גילוי המידע.

(1) (ו) שונתה תכנית ההגנה של עד מוגן לפי סעיף 17(ב), או שהסתיימה לפי סעיף 26, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת העד או לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על שינוי או ביטול הזהות החדשה של העד ולתת כל הוראה הנחוצה בקשר לכך, ובכלל זה הוראות כאמור בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים; ציווה בית משפט כאמור, לא יעשה העד שימוש בזהות חדשה ששונתה או בוטלה או במסמך המעיד עליה, אלא בהתאם להוראות בית המשפט, וכן לא ימסור העד פרטים על אודות זהות חדשה ששונתה או בוטלה, אלא על פי אישור מראש ובכתב של המנהל או של עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך.

(2) דיון בבקשה לפי סעיף קטן זה יתקיים במעמד העד והמנהל או מי מטעמו.

(ז) השר, בהסכמת השר הנוגע בדבר, רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין דרכי ביצוע של צווי בית משפט לפי סעיף זה, לרבות קביעת בעל התפקיד שיהיה אחראי לביצוע הצווים, ככל שהדבר נדרש, וקביעת הוראות לעניין רישום העד המוגן במרשם האוכלוסין על פי חוק מרשם האוכלוסין ולעניין מתן דרכון או תעודת מעבר על פי חוק הדרכונים, התשי"ב-1952¹⁹, וכן לעניין כל פעולה נדרשת אחרת.

23. (א) (1) הוחלט על שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף 17, ימנה העד המוגן מיופה כוח של עד מיופה כוח מטעמו, שזהותו תאושר בידי המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה (בסעיף זה – מיופה הכוח); מיופה הכוח יהיה מוסמך לבצע ככל שהדבר נדרש,

¹⁹ ס"ח התשי"ב, עמ' 260.

כל פעולה בשם העד, לרבות ניהול נכסי העד וביצוע פעולות בהם, ובכלל זה העברת בעלות בנכסים, אם העד המוגן אינו יכול לבצע פעולות כאמור בשל תכנית ההגנה.

(2) מיופה הכוח יבקש את אישורו של העד לביצוע פעולות בשמו, ככל שהדבר ניתן ונחוץ בנסיבות העניין ובהתאם לתכנית ההגנה של העד.

(ב) (1) לא מינה העד המוגן מיופה כוח, או שביטל את מינויו של מיופה הכוח וטרם מינה אחר במקומו, יפנה המנהל או מי מטעמו לבית משפט מחוזי בבקשה למנות מיופה כוח לעד המוגן כפי שיצווה בית המשפט, שיבצע פעולות בשם העד ויחתום בשמו על כל מסמך, בתנאים שיקבע בית המשפט, וזאת ככל שהדבר נדרש לצורך ניהול הליך משפטי שהעד צד לו, לצורך מימוש זכויותיו של העד בנכס או לצורך מילוי חובותיו של העד כלפי צד שלישי, ובלבד שהעד המוגן אינו יכול לבצע את הפעולות כאמור בשל תכנית ההגנה.

(2) המדינה לא תישא באחריות כלפי העד המוגן בשל פעולה שבוצעה באופן סביר בהתאם לסעיף קטן זה.

(ג) המנהל רשאי להורות כי העד יישא בהוצאות בשל ניהול נכסיו וביצוע הפעולות האחרות בשמו, כאמור בסעיף זה.

24. בתקופת תכנית הגנה –

מסירת עדכונים
בתקופת תכנית
ההגנה

(1) ימסור קצין המשטרה למנהל עדכון בכל פרט ומידע הנוגעים לעד המוגן, לחשוד בביצוע העבירה שבקשר אליה נכלל העד בתכנית ההגנה, ולכל אדם שממנו נשקפת סכנה לעד המוגן, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה;

(2) ימסור פרקליט המחוז הנוגע בדבר למנהל עדכון לגבי התקדמות ההליך הפלילי שבקשר אליו נכלל העד בתכנית ההגנה, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בהנחיית פרקליט המדינה בהסכמת המנהל;

(3) ימסור המנהל לקצין המשטרה או לפרקליט המחוז הנוגע בדבר, לפי העניין, עדכון בכל עניין אשר עשוי להשפיע על ניהול החקירה או ההליך הפלילי שבקשר אליו נכלל העד בתכנית ההגנה, הכל כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה.

25. בתקופת תכנית ההגנה יערוך המנהל או עובד הרשות שהוא קבע לעניין זה, בשיתוף קצין המשטרה, הערכת סכנה מעודכנת בקשר לעד המוגן, במועדים ובדרך שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה.

הערכת סכנה
תקופתית

26. (א) תכנית הגנה תסתיים באחת מאלה:

סיום תכנית הגנה

(1) במועד או בנסיבות שנקבעו בתכנית ההגנה;

(2) המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט להפסיק את תכנית ההגנה בשל אחד מאלה:

(א) הוא מצא שהעד המוגן סיפק מידע שגוי לגבי עניין מהותי שעל בסיסו הוחלט על הכללתו בתכנית ההגנה או על פרטי התכנית; מצא המנהל כי העד המוגן סיפק מידע כאמור במזיד, יהיה העד חייב בתשלום הוצאות שהוצאו בקשר לתכנית ההגנה;

(ב) העד הפר התחייבות שלו על פי כתב ההתחייבות;

(ג) העד עשה פעולה שבשלה סבר המנהל שלא ניתן עוד להגן על העד ביעילות, או שאין הוא ראוי עוד להשתתף בתכנית ההגנה;

(3) המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט כי בהתאם להערכת הסכנה הנשקפת לעד, אין עוד צורך בהכללתו בתכנית הגנה; לצורך החלטתו האמורה ישקול המנהל, בין השאר, גם את פרק הזמן שבו נכלל העד בתכנית הגנה, וכן, ככל שהדבר נדרש, את ההגנה שיוכל העד לקבל מן המשטרה;

(4) העד המוגן הודיע לרשות בכתב כי ברצונו להפסיק את תכנית ההגנה; ואולם לא תופסק התכנית כאמור אלא לאחר שניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לחזור בו מהודעתו.

(ב) בכל מקרה של הפסקת תכנית הגנה של עד מוגן, ישקול המנהל את הצורך בהמשך תכנית הגנה של בן משפחה של אותו עד, הכלול בתכנית הגנה.

(ג) לא תופסק תכנית הגנה בשל הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(2) ו-(3), אלא אם כן ניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו לפני המנהל, ובמקרה של הפסקה עקב הפרת התחייבות של העד – בלי שניתנה לו הזדמנות לתקן את ההפרה, ככל שהדבר ניתן.

(ד) (1) החלטה על הפסקת תכנית הגנה תימסר לעד באופן אישי בכתב, כשהיא חתומה בידי המנהל, ויפורטו בה משמעויות הפסקת התכנית; העתק ההחלטה יימסר לפרקליט הממונה ולקצין המשטרה.

(2) ההחלטה לפי פסקה (1) תיכנס לתוקפה במועד שנקבע בה, ובלבד שחלפו עשרה ימים מיום מסירתה, אלא אם כן החליט המנהל, בנסיבות העניין ובהתאם לנוהלי שיתוף הפעולה, כי פרק הזמן האמור הוא בלתי סביר וכי יש לקבוע מועד מוקדם יותר; היה מיקומו של העד בלתי ידוע, תיכנס ההחלטה לתוקפה במועד האמור אף אם לא נמסרה ההחלטה לעד, ובלבד שנעשו ניסיונות סבירים לפני המועד האמור, לאתר אותו ולמסור לו את ההחלטה.

פרק ד': סודיות ומאגר מידע

27. הוראות סעיף 102(א) ו-(ב)1(1) עד (5) לחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006²⁰; יחולו לעניין תחקיר שנערך בידי הרשות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "תחקיר" יקראו:

"תחקיר" – בירור שנערך ברשות בהתאם לנוהלי הרשות, בנוגע לפעילות מבצעית של הרשות, או בקשר אליה;

(2) בסעיף קטן (ב) –

(א) בפסקה (2), במקום "במשטרת ישראל" יקראו "ברשות להגנה על עדים";

(ב) בפסקה (4)(ב), במקום "במפקח הכללי" יקראו "במנהל הרשות להגנה על עדים";

(ג) בפסקה (5)(א), במקום "המפקח הכללי" יקראו "מנהל הרשות להגנה על עדים" ובמקום "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בביטחון המדינה" יקראו "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בשלומו של אדם או בתכנית הגנה על עדים".

28. (א) העניינים המפורטים להלן הם חסויים, וגילויים או פרסומם אסור: סודיות

(1) התורה המקצועית, נהלים מבצעיים שנכתבו על פיה, נהלים אחרים הנוגעים לפעילות הרשות שהמנהל קבע כי גילויים עלול לפגוע בפעילות הרשות או לסכן עד מוגן, וכן כללים שנקבעו לפי סעיפים 10(ב), 13 ו-22(ז);

²⁰ ס"ח התשס"ו, עמ' 130.

(2) זהות עובדי הרשות למעט המנהל, וזהות הפועלים מטעם הרשות, כפי שייקבע בנוהלי הרשות;

(3) מידע הנוגע לפרטי זהותו של עד מוגן או לתכנית הגנה, ומידע ממאגר המידע;

(4) פרטים אחרים הנוגעים לרשות, שנקבעו בתקנות.

(ב) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 22 במסגרת מילוי תפקידו, לא ימסור מידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו למי שאינו מוסמך לקבלו, אלא אם כן נדרש לכך לפי דין או קיבל היתר לכך בכתב בהתאם לחוק זה או לנוהלי הרשות.

(ג) עד מוגן לא יגלה מידע שהתבקש לשמור בסוד במסגרת תכנית הגנה ולא יעשה בו כל שימוש, אלא בהתאם להוראות חוק זה או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ד) מי שהגיע לידי מידע חסוי לפי חוק זה, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לצורך מילוי תפקידו כדין או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ה) (1) המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה בלא היתר, דינו – מאסר שלוש שנים; הביא אדם לגילוי או לפרסום כאמור ברשלנות, דינו – מאסר שנה.

(2) היה המידע החסוי כאמור בפסקה (1), מידע אשר גילוי עולל להביא לזיהוי של עד מוגן, לגילוי מקום הימצאו או לגילוי כל מידע אחר בקשר לתכנית הגנה, דינו של המגלה או המפרסם כאמור בפסקה (1) – מאסר חמש שנים, ואם היה הגילוי ברשלנות, דינו – מאסר שנתיים.

(ו) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 22 במסגרת מילוי תפקידו, המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה, דינו – מאסר שבע שנים, ואם עשה כן ברשלנות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ז) (1) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות שר לפי סעיפים 44 ו-45 לפקודת הראיות, או מסמכויות הצנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945²¹, או מכל סמכות אחרת למניעת פרסום, לפי כל דין.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סימן ה' בפרק ז' לחוק העונשין.

29. מאגר מידע (א) הרשות רשאית לנהל מאגר מידע שיכלול מידע בדבר תכניות הגנה, פרטי עדים מוגנים וכל מידע נוסף הדרוש לצורך ניהול תכניות הגנה (בחוק זה – מאגר המידע); המאגר יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לצורך מילוי תפקידי הרשות על פי חוק זה, ובכלל זה מסירת מידע בהתאם להוראות סעיף קטן (ג), הגשת דין וחשבון כאמור בסעיף 34(א) ודיווח כאמור בסעיף 35.

(ב) מאגר המידע ינוהל בידי עובד הרשות שהמנהל הסמיכו לכך.

(ג) המנהל, או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, רשאי, בהתאם לתנאים שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, למסור מידע ממאגר המידע, למשטרה ולרשויות התביעה, לצורך חקירת עבירה, ניהול הליך פלילי, מניעת ביצוע עבירות ועריכה של הערכת סכנה לעד.

פרק ה': הגנה על עדים בידי המשטרה ושירות בתי הסוהר

30. אבטחת עד מאוים (א) לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, שהמשטרה החליטה כי יש לאבטח אותו, רשאית המשטרה, בהתאם לצורך ולנסיבות, לקבל שירותי אבטחה גם ממי שאינו שוטר או עובד המדינה.

²¹ ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 1055.

(ב) לא ישמש אדם מאבטח כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שאישר קצין משטרה שהוסמך לכך בידי המפקח הכללי של המשטרה (בחוק זה – הקצין המוסמך). כי התקיימו לגבי התנאים האמורים בסעיף 11(ב) עד (ה) בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: הסמכויות, הנתונות למנהל בסעיף האמור, יהיו נתונות לקצין המוסמך.

(ג) למאבטח לפי סעיף זה, תינתן תעודת מינוי כאמור בסעיף 11(ז) שתיחתם בידי הקצין המוסמך, ויהיו לו הסמכויות, החובות והזכויות כאמור בסעיף 13, והכל בשינויים המחויבים.

(ד) החובות והאיסורים החלים על עובדי הרשות או על הפועלים מטעמה, לפי סעיף 28, יחולו על מאבטח לפי סעיף זה, בשינויים המחויבים.

(ה) (1) מידע הנוגע לפרטי הגנתו של עד מאוים בידי המשטרה יהיה חסוי וגילוי או פרסומו אסור; מידע חסוי כאמור לא יכלול טובת הנאה לעד מדינה כמשמעותו בסעיף 54א לפקודת הראיות או טובת הנאה אחרת עבור שיתוף פעולה של עד שאינו עד מדינה.

(2) לעניין סעיף קטן זה, לא יראו כטובת הנאה הקצאת כספים או אמצעים שנקבעו בפרטי הגנתו של העד כדי להבטיח את הגנתו ושיועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בפרטי ההגנה לצורך זה, בהתאם לעקרונות שיקבע קצין המשטרה בנוהלי המשטרה לאחר התייעצות עם המנהל; על כספים או אמצעים שהוקצו בפרטי הגנה ולא נקבעו כדי להבטיח את הגנתו של העד או שלא יועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בפרטים לצורך זה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט.

(ו) בסעיף זה, "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים אשר על פי הערכה מקצועית של המשטרה נתון או עלול להיות נתון לאיום על חייו, שלומו או בריאותו בקשר עם העדות.

31. המשטרה ושירות בתי הסוהר, לאחר התייעצות עם הרשות, יקבעו נהלים מבצעיים לעניין הגנה על עדים מאוימים הנמצאים בטיפולם או במשמורתם, לפי העניין.
קביעת נוהלי המשטרה ושירות בתי הסוהר

פרק ו': הוראות שונות

32. סמכות הנתונה למנהל או למי מעובדי הרשות לפי חוק זה, אינה ניתנת לנטילה לפי סעיף 34 לחוק-יסוד: הממשלה.²²

33. הדיון בבתי משפט בהליכים לפי פרק ג' או בהליכים שעניינם החלטות שהתקבלו לפי חוק זה לגבי פעילות מבצעית של הרשות, עד מאוים, עד מוגן או תכנית הגנה, יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי; כל חומר חסוי שנמסר בידי הרשות במסגרת הליכים כאמור, יסומן ויוחזר לרשות בתום הדיון.

34. (א) (1) המנהל יגיש לשה, לוועדת ההיגוי וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי הרשות, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על פעילות הרשות, ויפרט בו את מספר העדים המוגנים המטופלים בידי הרשות באותה שנה, תיאור כללי של תכניות ההגנה שגובשו בעבורם, הפעולות שנקטו בנושא הגנה על עדים ועלות תכניות ההגנה כאמור.

(2) לא יפורטו בדין וחשבון פרטים העלולים להביא לזיהוים של עדים מוגנים או העלולים לפגוע בתכנית הגנה, ובכלל זה פרטי התיקים שבהם העדים מעידים.

²² ס"ח התשס"א, עמ' 158.

(ב) המפקח הכללי של המשטרה יגיש לשר, לפרקליט המדינה וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על הפעולות שנקטו בידי המשטרה בנושא הגנה על עדים וההשלכות שהיו לפעילות הרשות והמשטרה בנושא האמור, לעניין חקירת עבירות והרשעת עבריינים, הכל כפי שייקבע בנהלים האמורים; העתק הדין וחשבון האמור יועבר למנהל.

(ג) הדיווחים לפי סעיף זה יהיו חסויים, ולא יימסר כל פרט לגביהם לגורם אחר מלבד הגורמים האמורים בסעיף זה, או מי שהם הסמיכו לעניין זה.

35. דיווח לכנסת המנהל יגיש לוועדת משנה של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנה, דיווח ובו פרטים כאמור בסעיף 34(א)(1) וכן פירוט לגבי מידת העסקתם של מאבטחים שאינם עובדי הרשות; הוראות סעיף 34(א)(2) יחולו על דיווח לפי סעיף זה; דיווח המנהל וכן דיוני ועדת המשנה בעניין הדיווח יהיו חסויים.

36. הגשת סיוע ומסירת מידע בידי רשות ציבורית (א) בלי לגרוע מהוראות חוק זה, כל רשות ציבורית תגיש לרשות כל סיוע שיידרש לה לשם ביצוע תכנית הגנה, בעניין המצוי בתחום סמכותה, הכל בהתאם להסדרים שיסכימו עליהם הרשות והרשות הציבורית הנוגעת בדבר.

(ב) (1) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיך לכך רשאי לדרוש מרשות ציבורית מידע, הדרוש לו למילוי תפקידו ברשות.

(2) מי שנדרש למסור מידע כאמור בפסקה (1), ימסור לרשות את המידע המלא בלא דיחוי.

37. התקשרות בהסכמים בין לאומיים (א) הגנה על עדים שמדינת ישראל מבקשת את הגנתם במדינה אחרת או הגנה על עדים אשר מדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, תיעשה לפי אמנה דו-צדדית או רב-צדדית שמדינת ישראל והמדינה האחרת צדדים לה, הכוללת הוראות לעניין זה, או לפי הסכם מיוחד בין שתי המדינות שהתקשר בו השר בהסכמת שר המשפטים ושר החוץ.

(ב) הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, על הגנה על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, כאמור בסעיף קטן (א), בכפוף להוראות האמנה או ההסכם האמורים באותו סעיף קטן.

38. ביצוע ותקנות (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

(ב) השר, בהסכמת שר הפנים, שר החוץ ושר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לעניין הגנה בישראל על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל כאמור בסעיף 37 ולעניין הסדרת שהותם של עדים כאמור בישראל.

(ג) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות סדרי המצאת מסמכים והליכי הוצאה לפועל בשונה מהוראות כל דין, בקשר עם הליכים שעד מוגן או עד מאוים הוא צד להם או מעיד בהם.

(ד) כללים שקבע השר לעניין חוק זה אינם טעונים פרסום ברשומות.

(ה) תקנות ראשונות לפי סעיף 10(ד) יובאו לאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת בתוך שנה מיום פרסומו של חוק זה.

פרק ז': תיקונים עקיפים

39. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981²³, בסעיף 19(ג), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) הרשות להגנה על עדים."

²³ ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשס"ז, עמ' 368.

40. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981²⁴ –
- (1) בסעיף 13, ברישה, במקום "ו-(כח)" יבוא "(כח) ו-(ל)";
- (2) בתוספת הראשונה, במקום פרט (ל) יבוא:
- "(ל) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008²⁵, או עובד בכיר באותה רשות שהוא הסמיכו לכך";
- (3) בתוספת השלישית, אחרי פרט (ד) יבוא:
- "(ה) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008, או עובד בכיר ברשות שהוא הסמיכו לכך";
41. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984²⁶, בסעיף 68(ב), אחרי פסקה (9) יבוא:
- "(10) לשם הגנה על עד מוגן או על מידע חסוי בעניין עד מוגן, תכנית הגנה, הרשות להגנה על עדים, או עד מאוים, כמשמעותם בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008²⁵."
42. בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991²⁷ –
- (1) בסעיף 1, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים";
- (2) בסעיף ג(א)(3), אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:
- "(ה) כשהמחויב בצו הוא איש הרשות להגנה על עדים – מנהל הרשות או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך";
43. בחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995²⁸, בסעיף 1, אחרי פסקה (6) יבוא:
- "(7) הליך לפי סעיף 20 לחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008²⁵."
44. בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998²⁹, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (12) יבוא:
- "(13) הרשות להגנה על עדים."
45. בחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001³⁰, בסעיף 3, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים".
46. בחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006³¹, בסעיף 102(א), בהגדרה "תחקיר", אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(5) פעילות המשטרה לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, כהגדרתם בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008²⁵."

אבי דיכטר
השר לביטחון הפנים

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

²⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 322; התשס"ח, עמ' 391.

²⁵ ס"ח התשס"ט, עמ' 98.

²⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשס"ח, עמ' 813.

²⁷ ס"ח התשנ"א, עמ' 138; התשס"ח, עמ' 244.

²⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 393; התשס"ז, עמ' 384.

²⁹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226; התשס"ז, עמ' 432.

³⁰ ס"ח התשס"ב, עמ' 6, התשס"ז, עמ' 387.

³¹ ס"ח התשס"ו, עמ' 130; התשס"ח, עמ' 564.